परिक्रामित यः सर्वान् लोकान् संत्रासयन् बलात् ।
तस्याक् राचसेन्द्रस्य रावणस्य बधे स्थितः ॥३०॥
उत्तरं नगरदारमक् सौमित्रिणा सक् ।
नियीद्य परिवेच्यामि सबलो यत्र रावणः ॥३१॥
वानरेन्द्रस्तु सुग्रीवो जाम्बवांश्च तथर्चराट् ।
राचसेन्द्रानुज्ञश्चापि गुल्मे भवतु मध्यमे ॥३२॥
न चैव मानुषं द्रपं कार्यं किपिभिराक्वे ।
न च नश्येत वै युद्धे संज्ञा स्वे वानरे बले ॥३३॥
वानरो क्षेष नश्चिक्तं स्वजनेषु भविष्यति ।
वयं तु रचसां मध्ये सप्त योत्स्यामके जनाः ॥३४॥
श्रक्तेव सक् भ्रात्रा लच्मणेनामितौज्ञसा ।
श्रात्मना पञ्चमश्चायं सक्तायो मे विभीषणः ॥३५॥
स रामः कार्यसिद्धार्यमेवमुक्ता विभीषणं ।
सुवेलारोक्णे बुद्धं चकार् मितमांस्तरा ॥३६॥

इत्यार्षे रामायणे युद्धकाण्डे चार्प्रवेशो नाम त्रयोदशः सर्गः ॥